

της Ἑλλάδος καὶ ἄλλων παραμ. χωρῶν. Ἄπαντ' εἰς ἀμώδεις παραλίους ἢ παραποταμίους τόπους, ἄριστον πρὸς συγχράτησιν τῶν κινουμένων ἕμων.

Ἀμμόφυτον (Arenaria, γαλλ. Sabline, ἀγγλ. Sand-wort. τ. Καρσοφυλλωδῶν) γ. περιλ. περὶ τὰ 150 εἶδη, φ. πωδῆ, ἐτήσια καὶ πολυετῆ τινὰ κοσμητικά. Τῆς ἑλλ. γλωσφ. εἶδη 8. ἐν οἷς καὶ Ἄ. τὸ ἐρφυλλόφυλλον (A. serpyllifolia), τὸ καὶ ἀλλαγῶ τῆς Εὐρώπης ἀπαντῶν. Τὸ φ. τοῦτο ἐσθίόμενον ὑπὸ τῶν κτηνῶν προκαλεῖ ἀφθονὸν καὶ ἐπίμονον πτυελισμὸν. Τὰς αὐτὰς ιδιότητες ἔχει καὶ Ἄ. τὸ ἐρυθρὸν (A. rubra ἢ Spergularia rubra), τὸ κν. (ἐν Ζακύνθῳ) Μελιγόνι ἢ Μελίγοιο ὀνομαζόμενον καὶ θεοροούμενον πρὸς τῷ λαῷ φαρμακευτικόν.

Ἀμμωνιακὸν περὶ οὗ ὁ Διοσκρ. λέγει: «πόα ἐστίν, ὅθεν τὸ ἀμμωνιακὸν θυμιάμα... καὶ τοῦτο ὅπως Νάρθηκος γεννωμένου ἐν τῇ κατὰ Κυρήνιαν Λιθῦν». Πρόκειται προσφανῶς περὶ εἶδους Νάρθηκος (βλ. καὶ Δώρημα).

Ἀμορφός (Amorpha, τ. Ἐλλοβοκάρπων) γ. περιλ. περὶ τὰ 8 εἶδη θάμνοι φυλλόβολοι. ἰθαγ. τῆς Ἀμερικῆς, τινὲς κοσμητικοί. Ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων εἶνε Ἄ. ἡ θαμνώδης (A. fruticosa, ἀγγλ. Lead-plant ἢ False-Indigo)· πολλαπλ. εὐγερωῶς διὰ σπορὰς καὶ παραφυάδων.

Ἀμορφόφαλλος (Amorphophallus, τ. Ἀρωδῶν) γ. περιλ. περὶ τὰ 25 εἶδη, ἰθαγ. θερμῶν χωρῶν φ. πωδῆ, πολυετῆ τινὰ κοσμητικά, ἰδίως χάρις εἰς τὸ ἰδιόρρυθμον παράστημά των. Ἄ. ὁ ῥιβιέριος (A. Rivieri). ἰθαγ. τῆς Κοχινγκίνης εἶνε τὸ συνηθέστερον θεραπευόμενον. Τὸ φ. τοῦτο ἐν Ἰαπωνίᾳ καλλιιεργεῖται· ἐκτενωῶς διὰ τὰ μεγάλα ἀμυλοῦχα. ἐδώδιμα βιζώματά του. Μεγίστας διαστάσεις λαμβάνει τὸ ἄνθος Ἄ. τοῦ τιτανίου (A. titanium), ἰθαγ. τῆς Σουμάτρας.

Ἀμπαλόρος, δ. ὁ ἐν Ἀμοργῷ Ῥάμου τοῦ ἐλαϊσιδοῦς.

Ἀμπέλι, βλ. Ἀμπελος.

Ἀμπελίδα καὶ **Ἀμπελίνα**, βλ. Κληματίς.

Ἀμπελόδεσμος ὁ ἰσχυρὸς (Ampelodesmos tenax ἢ Arundo Ampelodesmos ἢ festucoides, τ. Ἀγρωστοδῶν), φ. καλαμῶδες, πολυετές. ἰθαγ. τῶν παραμ. χωρῶν. Ἄπαντ' καὶ ἐν Σκοπέλῳ καὶ ἐν Ζακύνθῳ, εἶνε δὲ κοινὸν ἀλλαγῶ τῆς βορ. Ἀφρικῆς. ἐνθα ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν Ἀράβων Dyss καὶ χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐπιστέγασιν τῶν ἀγροτικῶν οἰκημάτων καὶ πρὸς πλεκτικά ἔργα.

Ἀμπελόκαρπος παρὰ Διοσκρ., συνώνυμον τοῦ Ἀπαρίνη.

Ἀμπελοκλάδι, βλ. Ἀριστολογία ἢ στρογγύλη καὶ Ἐπίθυμον.

Ἀμπελοκλαδόρριζα, βλ. Ἀριστολογία ἢ μακρόρριζος.

Ἀμπελόνα, βλ. Ἀμπελώνα.

Ἀμπελόπρασον παρὰ Διοσκρ., βλ. Κρόμμυον τὸ Ἀμπελόπρασον καὶ Γήθουον.

Ἀμπελος (Vitis, γαλλ. Vigne, ἀγγλ. Vine, ἰταλ. Vigna, τούρ. Πάγ, τ. Ἀμπελωδῶν) γ. περιλ. περὶ τὰ 40 εἶδη, ὧν τὰ πλεῖστα ἰθαγ. εὐκρ. χωρῶν. Εἰς τροπ. χώρας μόνον δύο εἶδη ἀπαντῶσι (V. caribea καὶ V. lanata). Ἡ Ἀμερικῆ ἀριθμεῖ 13 ἰθαγ. εἶδη, περὶ τὰ 27 δὲ ἀπαντῶσιν εἰς τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία διεκδικοῦσι τὴν

